

КАЈОКО ЈАМАСАКИ

ПРОЗИРНО ПУТОВАЊЕ

САН, КАО ЛЕК

*Иза беличасно̄̄ паравана
чује се злас лекара
са Исшока.*

*„Проучавао сам, најпре,
ну̀трикологију, науку
о исхрани:*

*улоге свих врста̄̄ вѝтамина,
у̀гљених хидратӣ̄а и
беланчевина.*

*Али, најбоља храна за
наше тело̄̄ јесте
спавање.*

*Добре промене у телу
догађају се само
док смо у сну.”*

*Пишам се црта̄̄ би било
са Земљоммогачовека,
шамо где се оидӣ̄ раиује,*

шамо где ваздух
ником не даје
миран сан.

Доктор наславља:
„Време када је живео Ду Фу,
било је доба бишака,

једно од најлепших у историји.
А сада су настале његове
најлепше песме.”

У Токију почела је зима.

У ординацији, сешила сам се усаванке,
која се пева на његовом језику, и
осмеха наше деце.

ЈЕЗА

Зна ли ципа је
најстразицији
призор?

За мене, парк без деце,
без њихове
игре.

(И последње дрво
су посекли,
за огрев.)

Пре одласка, још једном,
посматрам овај зимски
пејзаж. Сада када се
распада оно ципо се
некада зваце
земља, или
град.

РИБАРСКО СЕЛО: ЗЕНИБАКО

*На врху камено̄ с̄те̄еницӣӣа с̄то̄ји
цӣнӣоис̄ӣчки храм. О̄ус̄ӣео,
нико му вӣце не ѝрилази.*

*Иза дрвених реше̄ӣки, разба̄ани су
новчӣћи, лӯӣке, ма̄јчине ѝонуде
умрлом де̄ӣе̄ӣу.*

*Меша̄ју се ѝу снови,
сенке мр̄ӣвих
и живих.*

*Слӯцала сам море,
његове речи,
ѝаласе.*

ПРОЗИРНИ ПРТЉАГ

*Мо̄ј кофер мора да буде лак. Да
ла̄гано ѝре̄ђем з̄раницу, скоро
не̄ѝриме̄ӣно, као дах.*

*И ѝамо сам, и овде. А,
невид̄љива, и овде
и ѝамо.*